

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ - ਸਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਜੀਵਨ

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਹੋਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਹੰਸਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਹੋਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈਪੀ ਵੀ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਹੋਲੀ ਮਤਲਬ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਨਿਸ਼ਾਨੀ - ਹੈਪੀ ਮਤਲਬ ਖੁਸ਼ੀ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਮਤਲਬ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਕਰਮ ਯਥਾਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸਿਰਫ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਲੇਕਿਨ ਸੰਪੂਰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਦੇਵਾਤਮਾ ਬਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਅਯਥਾਰਥ, ਵਿਅਰਥ, ਸਧਾਰਨ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਜਾਂ ਕਰਮ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੰਪੂਰਨ ਸਟੇਜ ਦੇ ਸਮੀਪ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਕਰਮ ਨਾ ਹੋਣ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੈਕਿੰਗ ਅਤੇ ਚੌਜ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਝਲਕ, ਖੁਸ਼ਨਸੀਬੀ ਦੀ ਫਲਕ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਵੇਗੀ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਦੇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਚੈਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀ ਹੈ! ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨਤਾ ਹੁਣ ਵੀ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਹੈ? ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਆਂਤਰਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ! ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਹੀ ਹੈ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ ਨਾ ਕਿ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ।

ਰੂਹਾਨੀ ਆਂਤਰਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁੱਖ ਜੋ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਲੇਕਿਨ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਸੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ, ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ, ਜਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ, ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਨਾਮਾਚਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ, ਮਨ ਦੇ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਜਾਂ ਇਹ ਹੀ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਵੈਭਵ, ਇੰਨੇ ਮਨ ਪਸੰਦੀ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ - ਇਹ ਕੋਈ ਅਸਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਧਾਰ ਹਿੱਲਿਆ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹਿੱਲ ਜਾਂਦੀ। ਅਜਿਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹੋ। ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਇਹ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸਲੋਗਨ ਹੈ ਖਾਓ ਪਿਓ ਮੇਝ ਕਰੋ। ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਆਧਾਰ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਫਰਕ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਹੋ! ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੋਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਹੰਸ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਜੋ ਲਕਸ਼ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੱਦ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਸਦਾ ਆਂਤਰਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ, ਉਸ ਲਕਸ਼ ਤੋਂ ਬਦਲ ਹੋਰ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੰਸ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਕਈ ਬੱਚੇ ਲਕਸ਼ ਮਤਲਬ ਮੰਜਿਲ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਈਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੰਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਲਕਸ਼, ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਨਾਮ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਕੰਮ ਹੋਇਆ ਇੱਛਾ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਮਨਪਸੰਦ, ਸੰਕਲਪ ਪਸੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਵੀ ਕਮੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ ਹੱਦ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਇਸਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ, ਕੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਇਸਲਈ ਬਣੇ ਹੋ? ਇਸਲਈ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਜੀਵਨ ਅਪਣਾਈ ਹੈ? ਇਹ ਤਾਂ ਸਧਾਰਨ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਕਰੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵੱਡੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਜੋ ਸੇਵਾ ਆਂਤਰਿਕ ਖੁਸ਼ੀ, ਰੂਹਾਨੀ ਮੌਜ, ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਮਤਲਬ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅੱਜ ਮੇਝ ਕਲ ਮੂੰਝ, ਅੱਜ ਖੁਸ਼ੀ ਕਲ ਵਿਅਰਥ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ ਲੇਕਿਨ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇ। ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ, ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮਿਕਸ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ ਸਦੈਵ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦਵਾਰਾ ਸਵਉਣਤੀ, ਸਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨਤਾ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਈ? ਜਿੱਥੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਉੱਥੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੇਵਾ ਮਤਲਬ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਨੂੰ ਹਰਿਆ - ਭਰਿਆ ਕਰਨਾ। ਸੇਵਾ ਅਰਥਾਤ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਨਾ ਕਿ ਕੰਡਿਆਂ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਫਸਨਾ। ਉਲਝਣ, ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਮਨ ਦੀ ਮੂੰਝ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਮੇਝ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਮੂੰਝ, ਇਹ ਹਨ ਕੰਡੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਬੇਹੱਦ

ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ - ਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਤਿਆਗ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇ, ਕਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਵੀ ਪਵੇ, ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡੇ ਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇ। ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹੋ ਉਸ ਲਕਸ਼ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰੇ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸੁਖਸ਼ਮ ਚੈਕਿੰਗ ਕਰੋ। ਖੁਸ਼ ਤਾਂ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਇਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ? ਕਿਤੇ ਸਾਈਡਸੀਨ ਨੂੰ ਹੀ ਮੰਜਿਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਈਡਸੀਨ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਮੰਜਿਲ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਅਰਥਾਤ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ। ਮੰਜਿਲ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਾਇਲ ਫੈਮਿਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਲਕਸ਼ ਨੂੰ, ਮੰਜਿਲ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁਛੋ - ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਕਿਤੇ ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹੋ! ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਸਦਾਕਾਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬੀ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਰਹੀ ਹੈ? ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ? ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਹਾਂ, ਉਵੇਂ ਦੀ ਹਾਂ, ਠੀਕ ਹਾਂ, ਖੁਸ਼ ਹਾਂ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਜਰੂਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਤੇ ਨਿਮਿਤ ਵੱਡਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਸਨੇਹ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਅੰਦਰ ਅਲੌਕਿਕ ਆਤਮਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣਗੀਆਂ। ਅਲਬੇਲੇਪਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਮੈਂ ਤੇ ਠੀਕ ਹਾਂ ਲੇਕਿਨ ਦੂਜੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕੀ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਛਿੱਪ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਸੱਚ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਕਦੇ ਮਿੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਸਲਈ ਧੋਖਾ ਕੱਢੇ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ। ਇਹ ਹੀ ਪਾਠ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਫਿਰ ਦੂਸਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਜਾਂ ਸੂਫ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੀ ਸੂਫ ਦਵਾਰਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸੰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬੀ ਮਤਲਬ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆ ਸਵਤਾ ਹੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਾਵੇਗੀ। ਜੇ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਹਨ ਉਹ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਮਿਹਨਤ, ਬਿਨਾਂ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਰੇ ਸੂਫ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਹਿਜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਪਾਠ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ?

ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਆਏ ਕਿਸਲਈ ਹਨ, ਜਾਣਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾ ਕਿੱਥੇ ਰਹੇ ਹਨ? ਹੱਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਫਿਰ ਵੀ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਦੇ ਕਰੇਗੇ! ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਸਨੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਹਿਮ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਭਿਖਾਰੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋ। ਦਾਤਾ, ਵਿਧਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ, ਦੁਖੀਆਂ ਤੇ ਰਹਿਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਸ੍ਵਰੂਪ ਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਸਮਝਾ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਲਈ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦਿਵਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਤੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਕਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਖਾਓ ਪਿਓ ਮੇਝ ਕਰੋ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਖਾਓ ਅਤੇ ਖਵਾਓ। ਮੇਝ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਅਤੇ ਮੇਝ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੋ। ਅੱਛਾ -

ਸਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਸੂਫ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਵੰਡਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਉਮੰਗ, ਉਤਸਾਹ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਇੰਨੇ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਝਲਕ ਅਤੇ ਫਲਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਲਕਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਸਦਾ ਹੇਲੀ ਅਤੇ ਹੈਪੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ :-

1- ਪ੍ਰਵਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਦਾ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਨਾ! ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਵਿਤੀ ਨਾਲ ਲਗਾਵ ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ? ਜੇਕਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਐਟਚਮੈਂਟ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਿਘਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਹੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਬਣ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚੱਲੋ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਗਦ ਬਣ ਅਚਲ ਅਡੋਲ ਰਹੋ। ਅੰਗਦ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀ ਵਿਖਾਈ ਹੈ? ਇੰਨੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਜੇ ਪੈਰ ਵੀ ਕੋਈ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਮਾਇਆ ਨਿਸ਼ਚੇ ਰੂਪੀ ਪੈਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਹਿੱਲ ਜਾਵੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਰੂਪੀ ਪੈਰ ਨਾ ਹਿੱਲੇ। ਮਾਇਆ ਖੁਦ ਸਰੈਂਡਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਸਰੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ ਨਾ! ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋਣਾ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ, ਇੰਨੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ- ਉਸਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਰੂਰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚੇ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੀ ਕਮੀ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੀ ਕਮੀ ਹੋਵੇ। ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਕਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ ਚਿੰਤਾ। ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਦਵਾਈ ਡਾਕਟਰ ਆਦਿ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੈਮਪਰੇਰੀ ਨੀਂਦ ਦੀ ਦਵਾਈ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਟਾ ਸਕਣਗੇ। ਚਿੰਤਾ ਵਾਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇੜਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅੱਗੇ ਦੌੜ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਦੇ ਪੈਰ ਅਚਲ ਰਹਿਣ। ਸਦਾ ਇੱਕ ਬਲ ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ ਇਹ ਹੀ ਪੈਰ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰੋ, ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ, ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਜਿੱਤ ਪੱਕੀ ਹੈ।

(2) ਸਦਾ ਬਾਪ ਤੇ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋ? ਜੇ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਉਸਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ? ਕੀ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ? ਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬਲਿਹਾਰ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋ ਬਲਵਾਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ। ਤਾਂ ਬਲਿਹਾਰ ਹੋ ਗਏ

ਨਾ ਜਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੋ? ਬਲਿਹਾਰ ਹੋਣਾ ਮਾਨਾ ਮੇਰਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਮੇਰਾ-ਪਨ ਖਤਮ। ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਕਦੇ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ? ਮੇਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਹ- ਭਾਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਪਰੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਣਾ। ਤਾਂ ਮੇਰਾ- ਪਨ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਚੱਲੋ। ਸਭ ਕੁਝ ਤੇਰਾ ਇਹ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਚੱਲੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਨੁਭਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਸਵਰੂਪ। ਉਹ ਕਦੇ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਅਨੁਭਵ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸਭਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਅਨੁਭਵੀ ਆਤਮਾ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

" ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਵਕਤ - 14 ਜਨਵਰੀ ਮਕਰ ਸੰਗਰਾਂਦ ਦੀ ਯਾਦਪਿਆਰ "

ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਦਾ ਖਾਣ ਅਤੇ ਖਵਾਉਣ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਕੁਝ ਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਿਲ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਿਲ ਮਤਲਬ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ - ਜਿਹੀ ਬਿੰਦੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਿਲ ਦੇ ਸਮਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਪਹਾੜ ਦੇ ਸਮਾਣ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਹਾੜ ਅਤੇ ਤਿਲ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਤਿਲ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਇਸਲਈ ਹੈ ਅਤਿ ਸੂਖਸਮ ਬਿੰਦੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਬਿੰਦੀ ਰੂਪ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੀ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦੀ ਪਤੰਗ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤਿਲ ਦਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਅਤੇ ਤਿਲ ਸਦਾ ਮਿਠਾਸ ਨਾਲ ਸੰਗਠਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੰਨੇ ਹੀ ਤਿਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਧੁਰਤਾ ਮਤਲਬ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤਿਲ ਵਿੱਚ ਮਿੱਠਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਹੀ ਤਿਲ ਖਾਵੇ ਤਾਂ ਕੜਵੀ ਲਗਣਗੇ ਪਰ ਮਿੱਠਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਮਧੁਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੋ। ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਗਠਿਤ ਮਧੁਰਤਾ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਧੁਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਬਿੰਦੀ ਰੂਪ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਪਤੰਗ ਬਣ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਉੱਡਣਾ, ਇਹ ਹੈ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵ। ਤਾਂ ਮਨਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਬਣਾਉਣਾ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਣੋ ਹੋ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਘੱਟ ਵਕਤ ਲਈ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਮਤਲਬ ਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੋਵੇ ਉਸਨੂੰ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦੇਵੋ। ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਸਮਝਕੇ ਦੇ ਦੇਵੋ। ਤਿਲ ਸਮਾਣ ਸਮਝ ਕੇ ਦੇ ਦੇਵੋ। ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ - ਛੱਡਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ। ਤਿਲ ਦੇ ਵਾਂਗ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਦਾਨ ਦੇਣਾ, ਖੁਸ਼ੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਸਮਝਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦੇ ਦੇਵੋ। ਇਹ ਹੈ ਦਾਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵ। ਸਮਝਾ।

ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ ਬਣਨਾ, ਸਦਾ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ ਅਤੇ ਸਦਾ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਸਮਝ ਖਤਮ ਕਰਨਾ। ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸਾੜ ਦੇਣਾ, ਇਹ ਹੈ ਮਹੱਤਵ। ਤਾਂ ਮਨਾ ਲਿਆ ਨਾ। ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਅੱਗ ਬਾਲ ਦਿੱਤੀ। ਅੱਗ ਬਾਲਦੇ ਹਨ ਨਾ ਇਸ ਦਿਨ। ਤਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦਿਵਸ, ਉਹ ਸੰਗਰਾਂਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸੰਸਕਾਰ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰੋਗੇ। ਅੱਛਾ - ਸਭਨੂੰ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗ

ਗੁੱਡਡਮਾਰਨਿੰਗ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰਵ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਭਵ: ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਚੇਤੰਨ ਸ੍ਰਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਲੇਕਿਨ ਇੱਥੇ ਚੇਤੰਨ ਠਾਕੁਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਵੈ ਭਗਵਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਭੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸੁਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੀਕਾਰਡ ਤੇ ਸੋਣ ਅਤੇ ਰੀਗਾਰਡ ਤੇ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ, ਅਜਿਹੇ ਲਾਡਲੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ - ਇਸੇ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਝੁਲਦੇ ਰਹੋ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਦੇ ਲਾਡਲੇ ਬਣੋ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਲਾਡਲੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਹੁਤ ਲਾਕਕੇਡ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਹਰਸ਼ਿਤਮੁੱਖ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਵਾਉਣਾ - ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਹੈ।

ਸੂਚਨਾ :- ਅੱਜ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯੋਗ ਦਿਵਸ ਤੀਸਰਾ ਐਤਵਾਰ ਹੈ, ਸ਼ਾਮ 6.30 ਤੋਂ 7.30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਭੈਣ - ਭਾਈ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ। ਸਦਾ ਇਸ ਸਵਮਾਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਸ੍ਰਵਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਨਿਕਲਕੇ ਮੁਝ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਂਦੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਹੀ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਰਹੇ ਹਨ।